

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Filii Regum monachi & Sancti, quorum locus professionis constat. cap. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

QVARTVS ORDO SECVLARIVM

ad sinistram S.P.N. Benedicti depictorum,

QVI EST

De filiis, & filiabus Regum.

Dedit enim Deus iustitiam filiis Regum, Psalm. 71.

Et Filie Regum in honore eius: Psalm. 44.

Filij Regum Monachi & Sancti, quorum locus professionis constat. Cap. XXIII.

Sanctus Clodoaldus, Clodomiri Burgundie Regis filius.

S.

LODOALDVS, Clodomiri Burgundie, & Aurelianorum in Francia Regis filius, Patrum tyrannidem fugiens, vitæ se monachicæ dedit in pago Nongenti, siue Nonigenti prope Lutetiam, qui ab eius nomine, nunc Clodoaldus, siue Cloaldus appellatur, ab Henrico

III. Gallie Regis cæde famosus. Obiit post annum Domini 550. ultimo Idus Septembris, in monasterio suo, quod Gallice *Saint Clou* vocatur, sepultus. *Franciscus Belforesius in anal. Francie, lib. 1. c. 13. Claudius Paradinus, in Genealogijs Regum Francie, & alij.*

S. Uuinfredus, Conrani Scotie Regis filius.

S. VUINFREDVS, vt Leslæus habet, siue Fridolinus, ut loquuntur Germani, Conrani Scotie Regis filius, post maximam diligentiam in philosophia positam, in ecclesia propaganda, religionis que finibus dilatandis, cuius rei causa peregrè profectus est; post multas conciones piè habitas, ac libros multos erudite scriptos, Augie in monasterio Seckingi ad rhenum monachus, & Abbas moritur, hoc norifice que prope Aram tumulatur pridie Nonas Martii. Floruit sub annum Domini 560. *Ioannes Leslæus in hist. Scot. lib. 4. Crampellius de Episc. Germ. & alij.*

S. Kentigernus, Eugenii Scotia Regis filius. impilz onl

S. Kentigernus, Eugenii III. Scotia Regis filius, primum Episcopus Glascoensis, deinde dignitate abdicata, monachus, & Abbas, monasterij, quod a nomine successoris eius nunc S. Aaphus dicitur, postquam in omni sanctitate sexcentis sexaginta monachis presulset, miraculorum gloria clatus migravit ad Dominum Idibus Ianuarii. Vixit sub annum salutis 590. Lesleus vbi supra lib. 4. Chorographia Britannie, folio 548.

S. Gregorius, Græcia Regis filius.

S. Gregorius, cuiusdam Regis in Græcia filius, ob Christi amorem patriam, parentesque deserens, in Germaniam appulit, & iuxta Aquisgranum, loco ad construendum monasterium inuento idoneo, Porceti monasterij, tunc Benedictini, nunc Cisterciensis Ordinis, prima fundamenta iecit, in quo monachus factus, primusque Abbas constituitus, post multa virtutum & miraculorum signa, quæ in pace, die quarto Nouembris. Cæsarius monachus illust. miraculib. 8. c. 76.

S. Flacrus, Eugenii, Scotia Regis filius.

S. FLACRIVS, Eugenii III. Scotia Regis filius primogenitus, regno, quod sibi debebatur, contempto, rebusque terrenis omnibus posthabitis, patria secedens cum vnica sorore sua Sira, ad S. Pharonem Meldensem in Gallia Episcopum peruenit, a quo benigne exceptus, cum causam desiderij eius cognouisset, Siram quidem sorori suæ S. Pharæ Abbatissæ Brigenfis in Gallia in timore Dei sub regulari disciplina nutriendam tradidit, ipsum vero monachum detonsum, monachalibusque indutum ad cœnobium S. Martini Brodoli nemoris transmisit, anno Domini 620. In quo cum in omni pietate, humilitate, & abstinentia vitam traduxisset, tandem mortem sanctissime oppetiuit die 30. mensis Augusti. Lesleus, lib. 4. Hæstor Boetius, lib. 9. Belforestius annal. Franc. lib. 1. c. 36. & alij.

S. Furseus, Philtani Hiberniæ Regis filius.

S. FURSEVS, Philtani Hiberniæ Regis filius, multis annis in Scotia, verbum Dei annunciauit. Inde omnibus relictis, per Britones in prouinciam Anglorum Orientalium deuenit, vbi permissione Sigberti Regis nobile construxit monasterium in ciuitate Chobheri, vocabulo Cnobhersburg, in quo monachus, & Abbas effectus, prædicatione verbi Dei multos incredulos ad Christum conuertit, & credentes in fide & amore Christi confirmauit. Quibus rite gestis monasterium, & animatum curâ, fratri suo Foil-

lano reliquit, & ipse ad Eremiticam vitam secessit. Sed aliquantulum post, propter opus Euangelii in Galliam commigravit, in qua Laniacum monasterium apud Peronam Picardie, construxit, ibique miraculis clatus, Abbas obiit, decimo septimo Calendas Februarii. Peronæ requiescit, ubi quarto ab obitu anno, corpus eius immutatum, & sine ulla putredine, subiectum est a Reuerendissimo Episcopo, Eligio Nouiomensi, & Auberto Cameracensi.

S. Ultanus, Philtani Hiberniæ Regis filius.

S. ULTANVS; S. Fursei frater, de monasterii Cnobersburgi probatione diuturna, ad Eremiticam vitam transit cum quo etiam Furseus frater, per annum totum conuixit in continentia, & orationibus, & quotidianis manuum laboribus. Postmodum uenit ad Dei prædicaturus, fratrem in Galliam sequutus, ac S. Gertrudis abbatissa Niucellensis familiaritatem nactus, ab ea uillam, vulgo situm loci, Fossas dictam, in territorio Leodiensi, obtinuit, in qua signi constructo cœnobio primus Abbas præfuit, suumque fratrem Foillanum martyrio coronatum cognouit. Obiit in monasterio Fossensi, ubi requiescit, die Calendarum Maii. Sed Fossense coenobium, propter Bifestum diem Apostolorum, transfertur in tertiam Nonas Maii.

S. Foillanus, Philtani Hiberniæ Regis filius.

S. FOILLANVS; prædictorum SS. Fursei, & Ultani frater, non tantum carne, sed & religione, eorum exemplo pronocatus, Abbatem Cnobersburgensem, cui regenda a fratre Furseo prælatu inuenerat, licita, Romam petiit, petiturus a Martino Pontifice Episcopo benedictionem ad infidelium conversionem; qua accepta ad Gallias uenit, fidei propagandæ causa, & a beatissima Gertrude cum magna reuerentia susceptus, coadiutor fratri Ultano fuit in monasterio Fossensi ædificatione. Tandem martyrio occubuit, cum tribus discipulis, pridie Calendas Nouembris, in sylua Carbonaria, in Ampolinis: quod etiam diuinis indicis reuelatum est S. Ultano Fossis, & s. Gertrudi Nitellæ. Et in loco martyrii constructa est abbatia s. Foillani, nunc Ordinis Præmonstratensis, quæ adiacet oppidis Rhodiensis oppidi, in Hannonia. Quiescit Fossis in monasterio suo. De his tribus, eorumque monachismo, & genere agunt Beda in hist. angl. lib. 3. ca. 19. Sigobertus in chronico ad annum 648. Vincentius spec. hist. lib. 2. c. 10. Trittemius de uir. ill. ord. S. ben. lib. 3. cap. 86. & 87. & alij plurimi.

S. Iudocus, Iudicælis Britannie Regis filius.

S. Iudoc v., Iudicælis I. huius nominis, Britannie Armoica, in Gallia Regis, filius, amore regis æterni, temporale regnum a fratre Iudicæle, qui patri successerat, oblatum, spreuit, sed verè ne quod vitio offerretur, vel inuitus suscipere aliquando cogere, ad monasterium s. Maini in quo a iuuentute enutritus fuerat se recipiens, non longe post inde profugit, atque ad ripam Alzei fluminis, in agro Pontiao, constructo paruo tugurio, vnicò discipulo contentus, monasticam vitam, eamque durissimam egit: & proterreno & caduco regnò quod contempsit, cœleste & æternum accepit quod concupierat, anno Domini 655, ipsiis Idibus Decembris. *Florentius Abbas in eius vita, Belforestius annal. Franc. lib. 1. c. 35. & 36. F. Stephanus Lusignanus corona 4. c. 6. & alij permulti.*

S. Vuinocus, Iudicælis Britannie Regis filius.

S. VVINOCS, s. Iudoci frater, Diuino & ipse amore tactus, eiusdem cum eo vitæ institutum amplexus in cœnobio Sithiu, sub s. Bertino Abbate; ab eo postmodum, ob sanctissimæ vitæ meritum, primus Abbas & fundator cœnobii de Vuormholt (quod nunc ab eius nomine monasterium S. Vuinoci, in oppido Bergis Flandriæ, denominatur) constitutus, postquam sanctissimè fratribus quibus preerat, seruisset potius quam præfuisset; laboris sui præmium percepturus, migravit a seculo, anno salutis 716, die 6. Nouembriis, in monasterio suo, ubi & nunc requiescit, sepultus. *Meyerus annal. Flandriæ, lib. 1. Cænalis de re Gallica, lib. 2. perciòche 6 Henricus Costerus Pastor Antuerpiensis, in Arbore Sanctorum monasterij Sancti Bertini, & alij.*

SS. Vuimoch, & Atnoch, Iudicælis II. Britannie Regis filij.

S. VVIMOC, & *Atnoch*, Iudicælis, II. huius nominis, Britannie minoris Regis filij, & Sanctorum Iudoci, & Vuinoci, ex fratre, nepotes, exempla Patruorum, Patris, & Aui, sequuti, pro Christi amore regnum autum, & paternum relinquentes, ipsi se vitæ monasticæ dederunt in monasterio S. Maini (ut mea est sententia) in quo Pater, & Auus, tunc humiliter conuersabantur: quorum sanctis uehementius adeo adhæserunt, ut iam in cœlis participes sint illorum gloriæ, qui in hoc mundo fuerant & contumeliæ: Vixerunt anno Domini 700. & quod excurrit. *Vincentius Beluacensis in speculo, lib. 23. c. 106. & alij.*

S. Kilianus, Hibernie Regis filius.

S. KILIANVS, siue Chilianus, Regis Hibernie filius, patre, & re-

gno contempto, monasterium Huensis insulæ, quæ est in Hibernia, ingressus, & monachalibus institutis subditus est. Sed postmodum Cononis Pontificis Romani permissu, zelo prædicandæ fidei et monasterio egressus, cum Gosbertum Franconiæ Ducem ad Euangeliū semitam adduxisset, primusque Herbiopolensis Episcopus, & apostolus constitutus fuisset: tandem ab impia Geilana, altera Herodiade, quæ felicibus eius auspiciis inuidebat, impiè trucidari iussus est, anno salutis 685. octavo Idus Iulii. *De monachismo suse tractamus lib. 2. 3. & 5. De sanguine regali, patreque rege, agit quidam Monachus Oliuetanus, in quadam Ordinis sui Arbore, quæ est Verona deperita in Membris, in cœnobio S. Mariæ de Organo.*

S. Sebaldu, Daciæ Regis filius.

S. SEBALDVS, Daciæ Regis filius, sponsa relicta, mundi que pompis abdicatis, in Eremitio primum quindecim annis, radicibus heritarum contentus, uixit: deinde Ratisbonæ, postremo Nurembergæ, in cœnobio s. Martini, Monasticam uitam eligens, tanquam securam, eandem ad finem usque uitæ, quæ accidit 14. Calendas Septembris, tenuit. Floruit sub annum Domini 716. *Chronica chronicarum fol. 162. Cratæpolius de Episcopis Germaniæ, & alij.*

S. Vuendelinus, Scotiæ Regis filius.

S. VUENDELINVS, siue Vendelinus, Scotiæ Regis filius, domum paternam, regnumque terrenum relinquens, post multas peregrinationes monasterium Toletense S. Mauritij petiit, & ita deuote uico uixit, ut Abbas, a S. Pirminio eidem præficeretur, uitamque suam in bonis operibus completet, die 20. mensis Octob. Super cuius sepulchrum insignis Basilica constructa est, ipsumque oppidum ita crescente in dies deuotione auctum, ut ipsius nomine uocitetur. Floruit anno Domini 720. & quod excurrit. *F. Petrus Cratæpolius de Episcopis Germ. & Franciscus Irenicus Germ. exegeseos, lib. 11.*

S. Adalbertus, Edilualdi Deirorum Regis filius.

S. ADALBERTUS, Edilualdi Deirorum Regis in Northumbria Angliæ filius, & Leuita, pro Christo dimisit regale patrimonium, ut undecim Apostolis monachis, qui an. 690. a S. Egberto Episcopo fidei causa in Flandriam mittebantur, duodecim sociari posset. Sanctum igitur Vuillibrordum Episcopum quem in disciplina monastica magistrum in monasterio Angliæ Ripensi habuerat, sequutus sub eius quoque magisterio in Epternacensi cœnobio, ab ipso facto constructo, diutissime uixit; & postmodum crescentibus meritis primus Traiectensis ecclesiæ Archidiaconus factus, post mortem

torum paganorum in conuersionem, & laudabilem sanctæ uitæ confirmationem, multis miraculis clatus migravit in cælum anno Domini circiter 740. die 25. Iunii, & sepultus est in Kenemaria, quæ etiam Hæcunda nominatur. *Vita eius apud Surium, Tomo 3. Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 294. Molanus in indic. SS. Belgij, & alii.*

S. Vuillebaldus, Richardi Suenie Regis filius.

S. VVILLEBALDVS, Richardi Sueuiæ in Germania Regis filius, matre Vuunna, siue Bona, & Offæ Saxonum Orientalium in Anglia Regis ex sorore pronepos, regnum terrenum amore cælestis patriæ deserens, a prima iuuentute enutritus est in cænobio Vualtheymensi in Germania, & deinde peregrinationis patriis sui factus est indiuiduus, & uoluntarius comes: Italia autem, & Syria, ut sepulchrum Domini inuiseret, peragratis; tandem reuertens in monasterio Casinensi, decimo peregrinationis suæ anno pedem figens, monachalibus ibidem subdi uoluit institutis. Sed inde a Gregorio Papa III. qui eius doctrinam & sanctitatem nouerat, euocatus, pro negotiis fidei, in auxilium S. Bonifacii Archiepiscopi, in Germaniâ missus est, anno Domini 745. a quo primus Aichtadensis Episcopus constitutus, cum in ea potestare per annos 36. multos ad fidei semitam renocasset, miraculus clarus obiit in cælum an. salutis 781. ætatis suæ 77. ipis Nonis Iulij. Et sepultus est Aichtadij in ecclesia Cathedrali.

S. Vuinebaldus, Richardi Suenie Regis filius.

S. VVINEBALDVS, vel Vuinibaldus, siue Vuineboldus, præfati S. Vuillebaldi catne, & religione frater, pro Christi amore, uoluntaria peregrinatione cum Patre, & fratre assumpta, post multos tandem labores in Monte Casino, una cum fratre, Monachum induit. Quem postmodum in Germaniam comitatus, a S. Bonifacio Archiepiscopo, qui eius delectabatur sanctitate, primus Abbas monasterij Heydenhemensis factus est, anno Domini 750. Et completis in regimine annis decem, sexagenarius, & clatus uirtutibus à seculo migravit die 18. Decembris anno salutis 760. & in monasterio suo sepultus, epitaphium etiam meruit.

ANNOTATIO.

Sæpius apud memetipsum hæsitauit cogitans, quis esset iste S. Richardus, Angliæ Rex, pater SS. Vuillebaldi, & Vuinebaldi, præfatorum, eorumque sororis S. Vualburgæ, de qua infra dicitur. Nullum huius nominis Richardi, maxime illo tempore, anno scilicet 700. & quod excurrit, in Anglia

Anglia regnasse, nec Rex anglie nominari potuisse, cum illa que nunc est Anglia, adhuc Britannie denominationem retineret (primus enim qui Britanniam Angliam, & Britannos Anglos vocari edicto cauit, fuit Ebertus Saxonum Occidentalium Rex a Cerdicio 18. anno Domini hoc id est fere centum annis post Richardi natiuitatem) nec talem in catalogis Britannie Regulorum repperiri, quamuis vt talis nominetur, ex historijs manifestum est. Negare tamen, communis fere omnium historicorum consensus, qui illud vnanimi assertionem in suis scriptis reliquerunt, & Epitaphium eiusdem S. Regis, quod in hodiernum Luca, & profa, & vna sa oratione legitur, uetabant. Accedebat quod nonnullis Burgundis, alijs Sueuorum, eum facientibus, & reliquis Dominationem in Sueuia habuisse asserentibus, quamuis Anglum agnoscerent, quorum opinionem ad harendum esset dubitabamus. Prioris, est Franciscus Irenicus lib. 3. ca. 80 germ. exeges. qui solus nomen patris eius prodit, sic inquit; Tunc temporis Richardus Sueuorum Dux memoratur, qui natione Burgundio ferebatur, secundum quosdam Anglicus. Patrem vero sui delineatione Regum, & Ducum Sueuie habet.

Lotharius.

Richardis. — Vrina vxor, corrupte pro Vuunna, id est, Bonna

Vuilibaldus Episcopus
Aishflet.

Vrperque Abbas: corrupte pro Valperque id est, Valpergis Abbatia

Media, est D. Siluanus Razzius Florentinus, in annotationibus ad vitas SS. Hebruriae, qui loquens de S. Richardo Rege, eiusque Epitaphio, quod est Luca, cuiusdam potentissimi Equitis Germani, & Sueuorum Capitanei filium facit, eumque Ofse (quem Ottonem corrupte vocat) Auunculo suo, sine liberis defuncto, in regno Anglie successit dicit. Postrema, inter precipuos sunt Iohannes Nauclerus, Francigenus Belforestius, & nonnulli alij. Et Naucleri quidem. tomo 2. generatim verba haec sunt. Item Richardus Dux Sueuie, & Anglie Rex, fuit nepos Offonis Regis Anglie ex sorore, factusque fuit Rex Anglie, genuitque ex Vuunna vxore sua duos filios, Vuilibaldum Episcopum Eistetensem in Bauaria, & S. Vuunibaldum Abbatem in Haidenheim, & S. Vuunpurhem in Haidenheim Abbatem, qui duo fuerunt monasteria, & sepelitur in Eisteten, in monasterio eius

nominis ad S. Vualpurgam, ibi stillat oleum valens contra diuersas infirmitates. Ita reperitur in præfato monasterio Haidenheim, quod hodie situm est in provincia Brandenburgensi. *Hæc ille. Belfortii vero verba sic se habent, in sua Cosmographia, in descriptione Sueniæ: Item Richardus. (Sueniæ Dux scilicet) nepos Offonis Regis Angliæ ex sorore.*

Vullibaldus Episcopus Eisterësis in Bauaria.

Vunibaldus Abbas in Haidenheim,

Richardus, Dux Sueniæ. } Vualpurgis Abbatissa in Haidenheim, alio monasterio.

Cuius postremo sententiæ videtur esse quidam Reuerendus Germania Abbas, qui cum anno præterito, quasdam Sanctorum Germanorum fmagines æneis laminis Roma incidi iussisset, inter quas & S. Vullibaldus Episcopus Aichstadenfis conspicitur, Episcopi habitu, sinistra crucem tenentem, dextra vero sub axella librum oclusum gerentis, apposuit & Sueniæ Regum symbolum sine insigne, tres videlicet Leones iuatos in campo aureo, regia corona coronato. Quod insigne licet similitudinem gerat cum Anglico, (coloribus tamen exceptis, sunt enim Leones aurei in rubro) nequaquam æstimandum est ea de causa ibi appositum fuisse cum Gulielmus conuictor, qui vixit anno 1067. primus Angliæ Regum fuerit qui eiusmodi gestauerit insigne, qui cum Dux Normanniæ, & Aquitaniæ esset, eorum insignibus in vnum coalitis, Angliæ sibi stemma formauit. Iam quid eius Epitaphium dicat videamus:

Epitaphium S. Richardi Regis, quod est Luca, in Ecclesia S.

Frigidiani.

Soror Offonis Regis fuit mater beati Richardi, Beatus Richardus Rex Angliæ, exul patriæ, spreto mundi, contemptor sui, pater Sanctorum fratrum Vullibaldi, & Vunibaldi, & B. Vualpurgis virginis, terrenum regnum in caeleste mutauit. Deposuit coronam regiam pro vita perpetua. Exiit purpuram, & vilem induit tunicam. Regionum reliquit tribunal, & sanctorum quesiuit limina. Dimisitque filiam suam in regno beatam Vualpurgam, atque simul cum filiis peregre profectus est; & eis relicto quod Sanctum Bonifacium Martyrem gloriosum, tunc Archiepiscopum Moguntinensem, virum miræ sanctitatis, eo quod Anglicus esset, & de regno suo natus; idem Sanctus Rex exilio se ulteriori, limina Sanctorum trans alpes adiit, & loca deinceps magis deuia petiit solitudinum, Deo sibi idem solus liberè uacaturus. Denique post longa exilia, post multa certamina, post famis, sitis, & frigoris multimodas erumnas, in provincia Italiæ, ciuitate Luca, finitur pugna, dantur præmia, cælo recepitur anima,

& in

in brati Frigidiani Paslica, iuxta corpus eius ponuntur pia membra
vbi & miraculis coruscat. Fesliuitas eius celebratur septimo Idus Fe-
bruarii.

Aliud versu ibidem positum.

Hic Rex Richardus requiescit sceptifer almus.
Rex fuit Anglorum, regnum tenet iste polorum.
Regnum dimisit, pro Christo cuncta reliquit.
Ergo Richardum nobis dedit Anglia Sanctam.
Hic genitor sanctæ Vualburgæ virginis almæ.
Vt Vuillebaldi, Sancti simul Vuinebaldi.
Suffragium quorum, det nobis regna polorum.

Ex hoc ergo Epitaphio, & alijs opinionibus recensitis, patrem, &
auunculum S. Richardi cum teneamus, simul etiam & potestatis, sive
Dominij sui titulum, omnino asserere audemus dictum Sanctum Richar-
dum genere Angloaxonem Lotharij Cantie in Anglia, sive Britannia,
Regis filium, & Offæ Saxonum Orientalium in Anglia Regis (illius videlicet
qui Roma anno 709. Monachus factus est, vti supra diximus) et
sorore, cuius nomen haecenus ignoratur, Nepotem; qui cum in morte
patris sui Lotharij (qui anno 685. ab Edrico patruelis sui Ethelwini fi-
lio occisus fuerat) iuuenis admodum relictus fuisset, videretque Patrem
regnum, à prefato Edrico primum, deinde à Cedualia, & Malco
eius satre, Saxonum Occidentalium Regibus occupari, regni cura post-
habita ad S. Bonifacium Episcopum, cuius sororem Vunnam sive Run-
nam, in uxorem duxerat, ex eaq. tres filios sustulerat, in Germaniam ac-
cessit, ubi à Suenis Rege carentibus ob sanguinis regii nobilitatem, in
Regem electus, aliquot annis sapientissime, & Sanctissime præsuit. Sed
cum uideret se non posse simul Deo seruire, vt preoptabat, & mundum
placere, voluntaria peregrinatione suscepta, & filiis duobus secum ap-
sumptis, Regnum terrenum Bonnæ uxori, & Vualpurga filia, sub cura
S. Bonifacii auunculi sui educandæ, dimisit, vt æternum accipere curam
tandem inhabitator factus est, septimo Februarii, ut eius Epitaphium
habet. Vt autem hæc omnia quæ diximus clariora fiant, utramque
genealogiam hic apponemus, ne aliquis alius dubitationis scrupulus re-
maneat.

Eadbaldus Cantie Rex, qui obiit anno 640.

Ercombertus Cantie Rex, obiit anno 664.	S. Sexburga, Anna Regis filia, & post Abbatissa E lingensis. ordi. s. Be. mar.	Ermenredus princeps Cã- rij.	S. Eansuida Sanctimonialis Folestone, Ord. S. Bene- dicti.
	S. Ethelbertus mart.	S. Etelbrihtus martyr. occisus cum Fratre an no 664.	

Egbertus Cantie Rex obiit 673.	Lotharius Cantie Rex occisus ab Edrico, an no 685.	N. soror Offa, Re gis Orië & Abbatissa talium Saxo- num.	S. Eracongota sanctimonialis Abbatissa Brige ord. S. Benedicti.	Edricus Can- tie Rex: occi- sus anno 687.
-----------------------------------	--	--	---	---

S. Richardus Suenie Rex ele- ctione: hereditate vero An- glia: obiit 7. Februarij.	Vunna, id est, Bona, S. Bonifa- cij Episcopi soror.
--	--

S. Vuillibaldus, Episco- pus Aichladsensis.	S. Vuinibaldus Abbas Heidenhemensis.	S. Vualpurgis Abbatif- sa Heidenhemensis.
--	---	--

Hec nostra sententia si cui fortassis non placeat, accipiat & aliam mul-
to verosimiliorem, S. Richardum videlicet natione sueuum, ideo à nonnul-
lis Anglum, siue Anglie Regem reputatum, & pro tali habitum, quod
Sueni, etiam Anglij siue Anglici ab historicis uocantur, cuius rei testimo-
nium fert Ptolomæus in tabulis suis geographicis sic de Suenia scribens:
Interiora, (inquit) & mediterranea, Sueni tenent Anglici (siue An-
glij) & magis tamen Orientales. Hoc vocabulo Anglici, decepti non-
nulli, nihil supra considerantes, pro Sueno Anglio, siue Anglico, Anglum
simpliciter scripserunt: qui eorum error per manus, ut aiunt, posteris tra-
ditus, etiam nonnullos nostræ etatis graues uiros secum traxit.

Et hæc de SS. Vuillibaldo, & Vuinibaldo, eorumque Patre S. Richar-
do, & regio genere dicta sufficiant. De eorum monachismo fusius egi-
mus libro nostro tertio in annotationibus ad diem septimum Iulij, & de-
cimum

cimum octauum Decembris, ad quas lectorem, qui plura desiderat, remittimus.

S. Fremundus, Offæ Merciorum Regis filius.

S. FREMUNDVS, Offæ Merciorum in Anglia Regis filius, celesti patriæ desiderio tactus, regno terreno posthabito, monachum induit, & postea in vasta solitudine vitam sanctissimam egit. Tandem à proprio fratre Egfredo, regnandi libidine percito, innocens subditus, & capite truncatus, per martyrij gloriam cœlum penetrare meruit, die 11. mensis Maij. Floruit anno Domini 780. *Trophæum ecclesie Anglicanæ, & Chorographia Britannia, folio 46.*

S. Gregorius, Eduardi Angliæ Regis filius.

S. GREGORIUS, Eduardi I. (ut ego suspicor, ex temporum ratione) Angliæ Regis filius, vir magnæ sanctitatis, & Presbyterij honore decoratus, diuinitus admonitus, vt patriam, parentesque derelinquens, in Germaniam ad S. Eberhardum, monasterij S. Meginhardi in sylua quæ dicebatur Umbrosa, nunc ad Eremitas) Monachum, sanctæ conuersationis virum, & spiritu prophetiæ clarum, proficiscitur; continuo, vt alter Abraham, diuino consilio paruit, & miro Deo inuenio, cū eo in monastica obseruantia multos annos egit. Et tandem vitæ sanctitate celebris, migravit in cœlum. Floruit an. salutis 940. Puto autem quod cœnobium illud S. Meginhardi, illud sit, quod nunc in nigra Sylua, S. Trulberti titulum gerit. *Trutemius de vita ord. S. Ben. lib. 3. c. 225.*

S. Gualterus, Davidis Scotiæ Regis filius.

S. GVALTERVS, siue Vualterus, Davidis Scotiæ Regis, ex uxore secunda filius, a rebus mundi nani, fluxis, illecebrarumque plenis, tam alienus fuisse perhibetur, ut Canonicatu S. Oualdi, Prioratuque Kirkhanni honorifico, quibus donatus fuerat, repudiatis, super & Episcopatu Diui Andree, monasterio se incluserit: in quo sepositus ad commentationem certis horis, Deo, ab omni cordis corporisq; cruciatu immunis, reliquam diei partem impercruit: quod multorum hortationibus, continuisque penè efflagitationibus excuscitatus, Abbas Melrosensis crearetur. Inter cætera quæ scripsisse fertur, Librum inscriptum, Regulæ ecclesiasticæ, commentatus est: & tandem multis editis miraculis, in Diuorum societatem est electus, quinto Nonas Maii. Floruit anno Domini 1170. *Joannes Lesley de reb. Scot. lib. 6.*